Той сад, і ніч, і зорі —
де вони тепер?
Згадай, як весна цвіла,
зі мною ти рада йшла.
А в серці — мов крик...
А серце розривалось,
бідне, прощалось
з тобою навік.
Ти їдеш в далекий край...
прощай, люба,
прощай!
Ой строгий життя закон:
востаннє глянь з вікон,-
я кличу тебе весь час,
життя ось розлучить нас!
Як гарно було нам!
Та я... я знову сам.

[1965]